

Cộng Sản Việt Nam, Chờ Đó!

Tạp ghi ĐIỆP MỸ LINH

Cho đến khi viết bài này, tôi cũng vẫn không hiểu tại sao, cách nay hơn 40 năm – trong buổi lễ vô cùng trọng thể để di dân nhập tịch tuyên thệ trung thành với Hoa Kỳ – tôi lại quệt nước mắt với tâm trạng vô cùng đờn đau; không khác chi lúc tất cả sĩ quan, binh sĩ, đồng bào và gia đình tôi trên Dương Vận Hạm Thị Nại HQ502, vừa hát Quốc Ca Việt Nam Cộng (VNCH) trong buổi lễ Hạ Kỳ tại Subic Bay, năm 1975, vừa khóc!

Không phải chỉ có gia đình tôi, mà hầu như tất cả người Việt tỵ nạn cộng sản Việt Nam (csVN) tại Hoa Kỳ, từ năm 1975, đều vươn lên từ đau thương, từ mất mát và hy sinh mọi điều mới tạo dựng được thể hệ di dân thứ hai rực rỡ! Ngoài lòng hy sinh, nỗi đau thương và sự mất mát, người Việt tỵ nạn csVN còn mang theo nền văn hóa và đạo đức của sự giáo dục đầy nhân bản thuộc chính thể VNCH.

Những thành tựu lớn lao của thể hệ người Việt di dân thứ hai không những giúp người Việt sang Mỹ sau năm 1975 được dễ dàng hội nhập vào xã hội mới, trong mọi lãnh vực – như giáo dục, y tế, luật pháp, quân sự, chính trị, âm nhạc, văn học, kỹ thuật, khoa học, khoa học không gian, v...v... – mà những thành tựu tuyệt vời của thể hệ di dân thứ hai còn là niềm hãnh diện chung của những người mang dòng máu Lạc Hồng.

Cùng một thời gian, từ 1975 đến 2021, trong khi người Việt tỵ nạn cộng sản vừa vượt qua không biết bao nhiêu khổ nạn để vừa xây dựng tương lai vừa gửi từng đồng đô-la đầm mồ hôi và nước mắt về Việt Nam cứu giúp người thân đang bị csVN đọa đày trong các trại cải tạo và ở kinh tế mới, vừa tạo được nhiều thành quả lớn lao trong mọi lãnh vực trên thế giới thì người csVN lại thực hiện những điều quá tồi tệ, quá bản thủ, làm nhục Quốc thể Việt Nam!

Tôi sẽ không khơi lại những hành động thiếu lễ độ, thiếu giáo dục, vô văn hóa của những nhân vật cao cấp trong guồng máy đầy ác tính của csVN và của du học sinh từ Việt Nam sang ngoại quốc du học – như Dương Đức Thịnh – bị giới truyền thông quốc tế phổ biến và ghi lại.

Tôi cũng sẽ không nhắc đến vấn nạn xuất cảnh lao động để 39 “thùng nhân” người Việt bị chết thảm. Thông Tấn Xã Việt Nam, ngày 09/12/2021 @ 14:45:05 đưa tin:

“Phim tài liệu One Year on the Essex Lorry Tragedy về một năm sau thảm kịch 39 người Việt thiệt mạng trong xe tải tại Essex (Anh) do báo Việt Nam News, Thông tấn xã Việt Nam thực hiện, được trình chiếu tại Liên hoan phim quốc tế thường niên Erie, tại tiểu bang Pennsylvania, Hoa Kỳ, từ ngày 10 đến 19/12/2021”.

Trong những đợt xuất cảnh lao động từ Việt Nam, nữ giới làm điếm, làm “osin”; nam giới trồng cần sa, bị bắt, bị nhốt tù. Thế mà, dạo này, dư luận viên của csVN sửa lại là: Thanh niên Việt Nam **canh gác, bảo vệ các trại trồng cần sa** – ngầm bảo rằng thanh niên xuất cảnh lao động từ Việt Nam sang không trồng cần sa!

Tôi chỉ muốn đề cập đến hai câu trong bản tin của đài VOA, ngày 29/11/2021 @ 2:50 PM. Hai câu ấy như thế này:

“Mỹ không mời Việt Nam tham gia hội nghị thượng đỉnh về dân chủ sắp diễn ra. Bộ ngoại giao Mỹ cho biết khi công bố danh sách các nước được mời hôm 23/11.

Sẽ có 110 nước tham dự sự kiện được tiến hành qua mạng vào hai ngày 9 và 10/12, có mục tiêu ngăn chặn tình trạng dân chủ bị thụt lùi và các quyền tự do bị suy yếu...”

Đọc hai câu này xong, tôi vừa vui vừa buồn!

- Vui, vì tôi thấy nhà cầm quyền csVN bị “quê xệ” nặng nề trước dư luận thế giới!
- Buồn, vì tôi ước chi danh từ kép thân thương “Việt Nam” không bị đề cập đến trong sự kiện bê bàng này!

Không bẽ bàng sao được khi mà Đài Loan – một quốc gia có diện tích và dân số kém xa diện tích và dân số Việt Nam – lại được Hoa Kỳ mời!

Đấy, nhà cầm quyền csVN lúc nào cũng lừa dối dân Việt bằng những khẩu hiệu “rền vang” như sấm để người dân “tự hào” với khẩu hiệu, với tượng đài, với lễ hội, với đá banh, với nhiều cuộc thi hoa hậu, v...v... mà quên đi nỗi nhục quốc thể do các nhân vật cao cấp trong đảng csVN tạo nên!

Những quốc gia văn minh thường phân định rõ ràng sinh hoạt giữa các địa hạt văn học, nghệ thuật, văn hóa, chính trị, thể thao, v...v... – **chỉ có đảng và người csVN mới “thừa nước đục thả câu”**.

- Hành động “thừa nước đục thả câu” của đảng và người csVN trong dịp thí sinh hoa hậu Việt Nam Đỗ Thị Ngà đọc tấu nhạc khúc Cô Gái Vót Chông, bằng đàn T'rưng, tại đảo Puerto Rico, thuộc Mỹ, đã cho thấy – một lần nữa – **người csVN đã lộ rõ bản chất hạ cấp, vô văn hóa, vô giáo dục**: Một tay đưa ra nhận tiền, nhận tất cả sự hỗ trợ lớn lao của Mỹ; tay kia lén đâm vào vết thương còn mưng mủ của Mỹ!

Từ ngàn xưa, Ông Bà mình có câu: “Cái nết đánh chết cái đẹp” để giáo dục con người. Bây giờ, csVN “biến” một cô gái thi hoa hậu trở thành một kẻ vô liêm sỉ, vô giáo dục và vô văn hóa về hành động thiếu hiểu biết, không thân thiện của cô ấy trong cuộc thi hoa hậu thế giới. Và, cũng chỉ người csVN mới manh tâm bỏ câu châm ngôn “Tiên học lễ hậu học văn” trong chương trình giáo dục tại Việt Nam. (Mời đọc bài của Nguyễn Văn Mỹ trên BBC, ngày 26/11/2021.)

Tôi không buồn hoặc tức giận về hành động thiếu suy nghĩ của cô thí sinh hoa hậu Đỗ Thị Ngà mà tôi lại cảm phẫn về chính sách khơi động căm thù của người csVN. Nếu vị nào nghĩ rằng tôi kết tội csVN một cách quá đáng thì kính mời người đó hãy nhớ lại những dịp 30 tháng Tư, Tết Mậu Thân, mùa Hè đỏ lửa, v...v... csVN đã tổ chức ăn mừng chiến thắng “hoành tráng” như thế nào!

Trong khi csVN ăn mừng “chiến thắng?”, tôi âm thầm tạ ơn Trời Phật đã giúp cho quân lực Hoa Kỳ biết tôn trọng những quy ước quốc tế trong chiến tranh để khỏi tạo nên những War Crimes – như người csVN đã cố tình tạo ra – để giết hại người Việt!

Theo định nghĩa của hai chữ War Crimes mà tôi thấy trên internet là: *“Examples of war crimes include intentionally killing civilians or prisoners, torturing, destroying civilian property, taking hostages, performing a perfidy, raping, using child soldiers, pillaging, declaring that no quarter will be given, and seriously violating the principles of distinction and proportionality...”*

Theo định nghĩa này thì csVN đã tạo ra không biết bao nhiêu War Crimes, kể từ ngày ông Hồ Chí Minh du nhập chủ nghĩa cộng sản vào Việt Nam cho đến nay!

Trong chiến tranh Việt Nam, Đệ Thất Hạm Đội Hoa Kỳ luôn luôn túc trực tại hải phận Thái Bình Dương. Là một người hiểu rõ sức mạnh của Hải Quân, tôi nghĩ rằng: Nếu quân lực Hoa Kỳ không cố tình né tránh né để khỏi tạo ra War Crimes thì không thể nào bộ đội csVN có thể kéo dài cuộc chiến tranh xâm lược – từ phía Bắc vĩ tuyến 17, vượt sông Bến Hải, vượt dãy Trường Sơn, vào Nam Việt Nam – đến gần 21 năm!

Tôi nghĩ, cả thế giới và người csVN cũng hiểu được những điều tôi đã nêu trên; nhưng, vì căn bệnh tự ti mặc cảm quá nặng nề, người csVN phải “nổ”. Trong khi tự “đánh bóng”, người csVN và dư luận viên của csVN cứ “nổ” là người csVN đã thắng Mỹ và thắng nhiều cường quốc trên thế giới – đồng minh của Mỹ – như Úc, Đức, Đại Hàn, v...v... Không sao! Người csVN cứ “nổ”. Nhưng người csVN nên đọc kỹ thế giới sử về hậu quả khốc hại của trận Trân Châu Cảng – sau khi Nhật dùng cảm tử quân đánh lén Hạm Đội của Hoa Kỳ tại **Honolulu**, Hawaii, ngày 07/12-1941 – thì người csVN và dư luận viên csVN sẽ tự thẹn về sự “nổ sần” của mình!

Ông Bà mình có câu “*Sáu mươi chưa què, đừng khoe là lành*”. Người csVN thấy đảng và bộ đội ông Hồ Chí Minh – sau khi tiêu diệt không biết bao nhiêu đảng phái đối lập để đưa dân tộc Việt Nam vào tệ trạng “nồi da xáo thịt” – đã vượt quá con số 60 mà vẫn còn “hãnh tiến” (chữ của người Việt trong nước) trên con đường ngập máu và nước mắt của người Việt Nam, cho nên, người csVN không thể che giấu được sự ngạo mạn!

Viết đến đây, tôi chợt nhớ câu ngôn ngữ của Pháp mà Ba tôi đã dạy tôi từ ngày bé thơ: “Tout passe, tout lasse, tout casse et tout se remplace.” (*Everything passes, everything wears out, everything breaks and everything will be replaced*).

Chờ đó! Định luật thiên nhiên và quả báo của không biết bao nhiêu triệu oan hồn, uẩn tử sẽ không cho phép người csVN tiếp tục sống ngạo mạng trong niềm “hạnh tiến” đầy ảo vọng đâu!

ĐIỆP MỸ LINH

<https://www.diepmylinh.com/>